

în curs în secolul al XV-lea¹⁰⁹. Prin secolele al XIV-lea și al XV-lea se va fi desfășurat asimilarea definitivă a resturilor populației slave din ținutul Neam-țului. În graiul acestei populații, înainte de dispariția lui, încă nu s-a efectuat trecerea *če > čo*.

În cazul că s-ar fi păstrat toponimice «slave vechi» de tip slav meridional în Moldova, acestea ar trebui să constituie toponimia majoră a provinciei; numele de riuri și numele orașelor — toponimicele care sînt cele mai vechi în orice regiune — ar trebui să prezinte particularități slave de sud. Dar hidronimele de origine slavă *Moldova* (forma documentară slavă: *Moldava*), *Bistrița*, *Suceava* (în documente *Sočava*: a. 1393, *Sučava*), *Tulova*, *Putna*, *Milcov*, *Bașeu*, *Miletin*, *Zeletin* etc. nu prezintă trăsături fonetice slave de sud, ci unele din ele au un aspect net slav de est. Temei slave de est *mold-*, etimologia căreia nu se știe, i-ar corespunde în slava de sud *māld-*, *mld-*: bulg. *māld-*, sîrb. *mld-* > *mud-*. Cf. numele popular *Mudava*, *Mudava* al localității *Moldova* (Veche) din rn. Moldova Nouă, al cărei nume oficial a fost creat de vreun funcționar austriac din forma mai veche **Mldava* (devenită, în urma vocalizării lui *l* silabic în unele graiuri sîrbo-croate și în limba literară, *Mudava*). Vocalei *u* din *Putna* (< sl. com. *pŭtŭna*) îi corespunde în medio-bulgară *yn*: cf. *Dimbovița*, *Glimboaca*. Formele moldovenești *Miletin*, *Zeletin* trebuie comparate cu toponimicele munteneste *Bolintin*, *Colintina*. Formele slave comune **Miletin* > **Zeletin* (cf. toponimicele poloneze *Milecin*, *Zielecin*: Miklosich, p. 151 [35], 161 [45]) au luat în slava de est aspectul *Милѣтин*, *Зелѣтин*, devenite în pronunțarea românească întii *Mileatin* (în documente *Милѣтин*: a. 1425, Cost. I, p. 168), *Zeletin*, apoi *Miletin*, *Zeletin* (a. 1495, Bogd. II, p. 59). De asemenea nici numele — de origine slavă — ale orașelor moldovenești nu au aspect slav de sud. Toponimicul *Dorohoi* prezintă pleofonia caracteristică slavei orientale. În schimb, numele vechii capitale a Ardealului, *Bălgrad*, și al capitalei Olteniei, *Craiova* (în documente *Краио*), au aspect slav meridional datorită metatezei grupului sl. com. **or* între consoane devenit *ra*. Toponimia majoră de origine slavă a Moldovei e de tip slav de est, pe cînd cea a Munteniei, Olteniei, Ardealului, Crișanei și Banatului e de tip slav meridional.

* * *

În concluzie, în nord-estul țării — sau mai precis în Moldova —, toponimicele slave cu *h* (< *g*) sau cu *g* păstrat nu indică două straturi etnice și lingvistice slave. Unul dintre aceste straturi, cel reprezentat de toponimicele cu *g* păstrat, este românesc sau prezintă influențe românești. Slavii de sud n-au lăsat urme în toponimia Moldovei. Aceasta este adevărat nu numai în cazul toponimicelor cu *h* (< *g*), ci și în cazul toponimicelor prezentînd grupurile *sl*, *jd* pentru sl. com. **lj*, **kti*, **dj*, reflexele *ea*, *a* pentru sl. com. **ě* și reflexele *in*, *im* pentru sl. com. **ǫ*¹¹⁰. Cercetînd felul cum sînt redată în toponimia slavă din nord-estul țării vocalele slave comune **ǫ*, **ě* și grupurile **or*, **ol*, **er*, **ǫr*, **bl* între consoane, am ajuns la aceeași concluzie: În Moldova, toponimia

¹⁰⁹ Vezi Ф. П. Медведев, *Исторична граматика української мови*, Harkov, 1955, p. 90. În graiul hufulilor din rn. Rădăuți procesul acesta nu este terminat nici astăzi. Vezi I. Pătruț, *Fonetica graiului huful din Valea Sucevei*, p. 26.

¹¹⁰ Vezi mai sus nota 103.